

VIOLA

LA IMMACULADA i FIGUERES

PER EL RVND JOSEP SERRA JANER

LEMA: **Oda votiva**

LA IMMACULADA i FIGUERES

I

Déu volgué de l'amor fer un resum
i va obrar la més gran meravella:
Una Mare fou Noia en dar a llum,
i una Rosa en l'esclat fou Poncella!

En el vostre cos —límpid vitrall—
hi passà el Sol fulgent del Paràclit,
abrandant el puríssim cristall
sens tocar-lo, tan sols, amb son hàlit.

El nard trèmul del càndid Gojat
espigava en la vostra cintura
i una aurora d'amor i bondat
extingia horitzons de foscura.

Els molins pacients del Senyor
de l'Espiga ens donaven farina
per la fam divinal de Sió
que clamava a l'altura: Amor, vine!

Cau la Serp fulminada al camí
que una nova Judit, més estrènua,
amb la fúlgida espasa d'un Sí
l'abatia amb un gruix de llum tènue.

I la nit s'enriola de veus
i rutila la lluna bicorne
sota el lliri fragant dels seus peus
mentre al món l'alegria retorna.

Dintre un càlid festí de perfum
el sol posa damunt de la terra
la casulla més tendra de llum
que les ombres feixudes enterra.

Els profetes austers, expectants,
de llur somni la nit se'ls fa clara
i amb els nervis eixuts de les mans
beneeixen la Noia que és Mare.

I amb llurs plectres un salm van dient,
agraint al Senyor que s'advera:
«Podem, ara, morir encontinent;
amb la Llum ha finida l'espera!»

Eva sent com les deus del perdó
van mullant-li les velles entranyes
per aquell lleu vagit del Nadó
que omple abismes de valls i muntanyes.

I l'eterna ciutat de David
li sospira epinícis de glòria
amb chors d'àngels que muden la nit
amb un clam acrescent de victòria.

I Déu Nostre Senyor enamorat
de la seva Obra Mestre, en l'altura,
es contempla la terra encisat
i l'aclama, també: Tota Pura!

II

La pubilla del bell Empordà,
la ciutat mariana, Figueres,
us duu al cor el més càlid altar
i us ofrena transida d'esperes,

un nou temple, Senyora del cel,
aixecat amb carreus de fe viva
i un amor profundíssim, fidel
que, tothora, amatent, us arriba.

Perquè sempre hi pogueu pasturar
el ramat que el Senyor us concedia,
Pastorella del bell Empordà,
gerricó de mel fina, Maria.

I aprendrem tots al vostre recer
les virtuts que ens mostreu per exemple
lluny les xarxes del món foll i arter,
sota el tàlem fulgent del nou temple.

Concediu-nos, Princesa gentil,
la més dolça i fragant criatura,
tremp i força per viure l'estil
evangèlic que ens guia a l'altura.

I amb la llum d'aquest vostre mirar
que ens fa créixer en el cor primaveres,
sereu l'àngel de tot l'Empordà
i l'estel lluminós de Figueres.